

SOLUTIONS

Jan./Feb. nr. (2015)

REDAKTORA SLEJA

/Foto-Dans Rozentāls./

Hei mūsu foršie lasītāji!

Aktīvi norisinās olimpiāžu laiks- to gan jau visi pamanām, ka kāds ik pa laikam pabasto skolu ar attaisnojumu: „Man olimpiāde”. :D Patiesi liels prieks par visiem, kas aizstāv mūsu skolas godu, ja vēl kādu godalgu dabū- tad jau pavisam malacīši esam! Taču daudz olimpiāžu vēl tikai priekšā- saturamies! :))

Visiem mūsu mīļajiem, foršajiem lasītājiem vēlū kļūt par vēl aktīvākiem mūsu atbalstītājiem- iesaistāties, komentēt, sekot, tvītojam, ķeram smieklīgus brīžus, iemūžinām kamerās un sūtam čū!

Bet visiem, visiem kopā, gan bērniem, gan skolotājiem otrajā semestrī novēlu labu noskaņojumu, daudz, daudz, daudz enerģijas, pozitīvu attieksmi un dzīvesprieku, lai kopā mēs varētu aizvadīt veiksmīgus, foršus brīžus šeit skolā un būt gandarīti par padarīto!

Būsim aktīvi, drosmīgi, un skatīsimies uz visu no gaišās puses- vasara vairs nav tik tālu! :))

/Evita Melluma/

VALENTĪNDIENA

Sveiks mūsu lasītāji! Ir sācies jauns gads un ir klāt mūsu jaunais avīzes numurs. Bet netikai avīzes redaskcija sveicina jūs jaunajā gadā, bet arī vēlas novēlēt jauku valentīndienas dzejolīti un ceram, ka jums ir izdevies vai izdosies atrast savu otro pusīti, kā arī jau sapelnīt lieliskas un varbūt ne tik labas atzīmes.

Engēlītis pa gaisu trauc,
Visus šodien mīlēt sauc!
Mīlestības bultas saldas,
Lai Tev garām neaiztraucas!

/Solution komanda./

ŠAJĀ NUMURĀ

**Avīzes komanda
& Olimpīeši**

2. lpp

Pasaule aiz objektīva

3. lpp

**Baudot kultūru
& Jaunīgais avīzē**

4. lpp

Emi-Imi grācija

5. lpp

Sports skolā un ārpus tās

6. lpp

Absolvents

7. lpp

**Fakti, Joki, Mēneša foto
& Vēl**

8. lpp

AVĪZES KOMANDA IZBRAUKUMĀ

2014. gada nogalē mēs, aktīvie SOLUTIONS veidotāji kopā ar Vaiņodes avīzes pulciņa kolēģiem un skolotājām Zaigau S. un Viktoriju B. devāmies uz Liepāju, kur mums skolotājas bija sarunājušas tikšanos ar Kurzemes Vārda žurnālisti Andu Pūci. Žurnāliste izklāstīja viedokli par mūsu avīzēm, kā arī tika doti vairāki padomi, kā tās uzlabot, tika sniegtas atbildes uz jautājumiem, kā arī saņemti svarīgi padomi avīzes rediģēšanā, kurus mēs noteikti izmantosim nākošajos avīzes veidošanas darbos. Noklausījāmies Andas stāstījumu par to, kā top KURZEMES VĀRDS, ar kādam problēmām nākas saskarties. Viņu interesēja arī mūsu darbs, vai skola atbalsta avīzi, kā tas notiek.

Nākamā tikšanās bija sarunāta Liepājas Universitātes Jauno Mediju skolā, kur tikām iepazīstināti ar studiju programmu, izstaigājām pa skolas telpām, kur bija iespēja vērot topošos jaunos mediju pārstāvjus darbībā un apskatīt aparatūru, ar kuru viņi strādā. Tas mums patiešām likās ļoti aizraujoši. Vēlāk mēs visi devāmies pusdienās, pēc kurām skolotājas mums bija sarunājušas nelielu uzdevumu-nointervēt Liepājas iedzīvotājus par to, kas viņus Liepājā padara laimīgus. Apstaigājot dažādas vietas un aprunājoties ar liepājniekiem, mums izdevās secināt, kas ir liepājnieku galvenās vērtības veju pilsēta un kas viņiem šeit patīk. Bija pieminēta gan ģimene, gan izklaides, bet visvairāk, tomēr - Baltijas jūra-tas, kādēļ viņi jūtas patiesi laimīgi.

Skolotāju dotais uzdevums mums likās gana interesants, un tā bija kolosāla pieredze, kas tiešā veidā saistīta ar mūsu darbošanos avīzē.

Vakaru mēs visi kopā pavadījām "Boulangerie" kafejnīcā, kur bulciņas, tēju un kafiju mums "uzsauca" skolotājas. Runājām, smējāmies un dalījāmies ar dienā piedzīvoto. Ieguvām pieredzi, jaunas zināšanas un draugus. Neaizmirsīsim, ka uz skolu arī nebija jāiet. Kopumā diena bija lieliski izdevusies.

/ Kristaps Sudints /

SKOLAS OLIMPIEŠI UN SPORTISTI

Olimpiāžu laiks. Kā mums veicies līdz šim? Skolā, kā zināms, svarīgi ne tikai gūt labus vērtējumus mācību stundās, bet arī aktīvi pārstāvēt mūsu skolas godu pēc iespējas plašāk un censties gūt panākumus. Kā tad mums kopā veicies šajā mācību gadā? Starpnovadu olimpiādēs: Kā pirmā 28. novembrī norisinājās starpnovadu bioloģijas olimpiāde, kurā 9. klašu grupā 1. vietu izcīnīja Alīna Ešenalde, bet Endija Ķervija- 2. vietu. 11. klašu grupā 2. vietu ieguva Evita Melluma. Otrajā semestrī, 15. janvārī mūsu skolā norisinājās vēstures starpnovadu olimpiādē, kurā skolu pārstāvēja 12. klases skolnieks Dāvis Leimanis, izcīnot augsto 2. vietu 12. klašu grupā. Starpnovadu latviešu valodas un literatūras olimpiādē, kas 19. janvārī norisinājās Aizputē, panākumus guva 11. klases skolniece Evita Melluma, nopelnot skolai 2. vietu 11.-12. klašu grupā. Taču 8.-9. klašu grupā 26. janvārī 1. vietu latviešu valodas un literatūras olimpiādē ieguva 9. klases skolniece Kristiāna Auzniece.

Sporta sacensībās:

Jau skolas sākumā, 24. septembrī norisinājās starpnovadu sacensības futbolā "B" grupām, kurā mūsu skolas 7.-9. klašu skolēni Anna Šilina, Markuss Dzintars, Aivo Gruntīšs, Ralfs Važa, Gvido Mickus, Dāvis Spēks, Niks Jansons un Kaspars Tiškus izcīnīja mūsu skolai augsto 2. vietu. Vēlāk starpnovadu "četrciņas" sacensībās vieglatlētikā 2. vietu izcīnīja Emīls Šeflers.

Valsts olimpiādēs:

Īpaša atzīnība jāizteic Alīnai Ešenaldei, kas pēc 1. vietas iegūšanas starp novadiem, tika uzaicināta pārstāvēt Priekules vidusskolu bioloģijas valsts olimpiādē Rīgā, kur viņa 23. janvārī godam nopelnīja augsto 3. vietu visā republikā! Liels, liels paldies visiem, kas ar savām zināšanām godam pārstāvējuši mūsu skolu, kā arī paldies skolotājām par skolēnu mācīšanu, sagatavojot olimpiādēm!

Olimpiāžu laiks vēl nav beidzies, tāpēc visiem, kuri gatavojas, novēlam labu atmiņu un pārliecību par saviem spēkiem! Lai veicas! :)

/ Evita Melluma /

Gan jau esat pamanījuši, ka dažādos pasākumos, ar kameru rokās, skraida 11.klases skolnieks Dans Rozentāls. Lūk, arī intervija ar viņu.

Kā Tu pavadi savu ikdienu?

Bieži jau sanāk sūdzēties, ka visu dienu pavadu skolā, bet ir vairākas aizraušanās. Ikdienā nodarbojos ar sportu, spēlēju futbolu, pavadu laiku ar draugiem, protams, fotografēju, dejuju skolas kolektīvā un daru daudz ko citu.

Vai ir kas tāds, kam Tev pietrūkst laika?

Gribētos, lai vairāk laika varētu atvēlēt tieši sev un hobijiem. Vecāki saka, ka, iespējams, uzņemos par daudz. Visu jau laikam nevar paspēt, bet skolas gadi kaut kā jāpārcieš.

Kā aizsākās Tava aizraušanās ar fotografēšanu?

Kā jau varējāt lasīt iepriekšējā numurā, mani fotografēšanai pievērsa Kristaps Sedols. Bijām atpūsties ar draugiem, un tieši viņš bija tas, kurš rokās ielika savu kameru. Tajā pašā momentā arī iemīlējos (Photography is love, photography is life). Pēc nedēļas jau rokās turēju pats savu kameru. Paldies mammai un tētiem *BUČĀ*

Kas visvairāk piesaista fotografēšanā?

Patīk ķert mirkļa emocijas. Bieži tā staigājot nemaz īsti nemanam to, kas notiek mums apkārt, bet tieši to arī mēģinu noķert.

Ko visvairāk patīk fotografēt?

Pēdējā laikā tā vairāk ir sanācis pafotografēt tieši futbolu. Bilde redzamas arī rekurzeme.lv *PAŠREKLĀMA* Bet visvairāk aizraujos tieši ar macro bildēšanu. Bildēs varu uzsvērt un izcelt tās detaļas, kuras bieži neievērojam, piemēram, mazos ūdens pilienus uz magoņu lapām.

Ko par Tavu aizraušanos saka Tava ģimene un draugi?

Ģimene atbalsta un priecājas, bet nu, protams, dārga izprieca. Draugiem gan jau kādreiz uz nerviem pakrītu, bet, lai samierinās. (Ar mīlestību, Dans)

Vai plāno nākotni saistīt ar fotografēšanu?

Neesmu drošs, vai esmu gatavs likt visas cerības uz fotografēšanu, lai pelnītu naudu, bet fotografēšanai manā sirdī vienmēr būs atvēlēta vieta.

Kāpēc Tu ieteiktu citiem izmantot tieši Tavus fotografēšanas pakalpojumus?

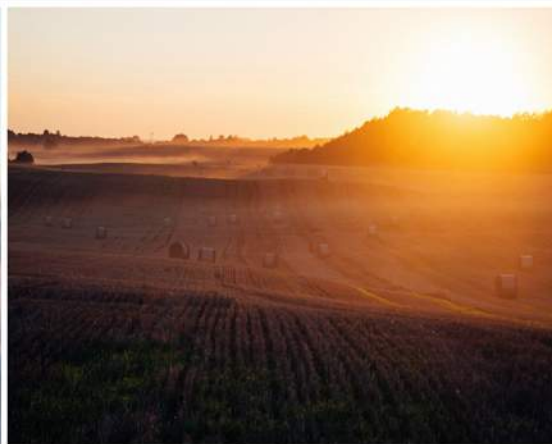
Divi vārdi – esmu SUPERĪGS. Bet, ja nopietni, tad priecāšos par katru, kas izmantos manus pakalpojumus. Teikšu godīgi, tāda nopietna fotosesija vēl ar cilvēkiem vēl nav sanākusi, bet noteikti gribu pamēģināt. Call me *wink wink*

Ko Tu novēli mūsu lasītājiem?

Pietiks ar tām mulķībām, par labām atzīmēm un veiksmi mācībās. Lai blakus vienmēr kāds, kurš ir tikpat superīgs kā es. (:

P.S. Neesmu iedomīgs.

/ Paula Bartaševiča./

Čau, draugi. Te atkal mēs, vidusskolēni!

Vēlamiem nedaudz pastāstīt Jums par mums! Labi, pajokoju, es, Elīna, vēlos nedaudz pastāstīt par mūsu nelielo izbraucieni uz lielpilsētu Liepāju. Ceru, ka kāds no Jums zina, kas ir Lielais Getsbijs. Ja nē, tad skolotāja Strelēviča Tevi noteikti ar to iepazīstinās vidusskolā, tāpēc, ja vēlies uzzināt, cik pievilcīgs un elegants ir Getsbijs, pēc 9.klases asolvēšanas centies neaizlaisties nekur tālu! Hihihi. Tātad tā. Mēs, tie, kas no 10., 11. un 12.klases, 21. janvārī devāmies baudīt

kultūru Liepājas Teātrī kopā ar Vaiņodes vidusskolas skolēniem un skolotājām. Mūsu mērķis bija izrāde "Lielais Getsbijs" ("The Great Gatsby"). Skaisti sapucējušies, minūti pirms pusceļiem, nosaluši un nedaudz izmirkuši sagaidījām mūsu lielo, balto Vaiņodes karieti. Kāpēc karieti? Tāpēc, ka, kā izrādās, autobusi ar "neautomātiskām" durvīm sastopami vēl pat šobaltdien. Pie kā es paliku? Ak jā, tātad nosaluši un nedaudz izmirkuši devāmies ieņemt labākās vietas mūsu karietē. Ceļš no Priekules līdz Liepājai kā jau ierasts- smieklī un ielāps uz ielāpa. Ierodoties Liepājā līdz ar nelielu laika rezervi, devāmies kur nu katrs. Cits sasildīt degunu, cits pielabot frizūru pirms izrādes, bet cits pēc popkoma, kuru diemžēl vai arī, par laimi, kā jau Jums zināms, nedrīkst ienest teātrī. Noskanot pirmajam zvanam, ieņēmām savas vietas, bet noskanot otrajam zvanam, vietas ieņēma arī pārējie deguna sildītāji. Izrādes laikā bija gan smieklīgu momentus, gan arī elpu aizraujošas un kaulus stindzinošas nianses. Galu galā, izrāde bija skatāma. Tās laikā kāds pat uz īsu mirkli paspēja aplūkot arī savus plakstiņus no iekšpuses. Manuprāt, vērtīgi bija vizuāli apskatīt aktieru ietēru un deju kustības atbilstoši laikam, kurā norisinās stāsta darbība.

Es uzskatu, ka izrādē svarīgi ir saprast galveno domu, ko autors ar to vēlējis mums pavēstīt. Domāju, ka visi, kuri šo izrādi vēroja, to saprata, vismaz ceru, ka saprata, jo tā patiešām bija svētīga un cilvēkiem tipiska, problemātiska doma. Aicinu jūs noskatīties šo izrādi, lai arī Jūs izprastu to, kas tajā bija tik tipisks cilvēkiem. P.S. Vislabāk to visu darīt šādā secībā- grāmata, izrāde un tikai tad filma. Vēlams šādi, lai neradītu pārāk greznas vizuālās cerības, kā tas bija ar mums. Paldies skolotājai Zaigai Strelēvičiai par to, ka šo izrādi nolika mums "kā uz paplātes", sarūpējot biļetes un transportu!!! Bija jauki izbaudīt teatrālo kultūru.

"Ar cilvēku ir jādraudzējas tad, kad viņš ir dzīvs..."

/ Elīna Bačuka./

Paula, tavai aizņemībai klāt nācis jauns pienākums-skolas avīze. Mēs, kas tajā darbojamies kopš septembra, esam priecīgi, ka papildināji mūsu rindas. Vai nejuties pārāk noslogota?

Darbu ir daudz, taču cenšos visu saplānot. Šis ir mans pēdējais gads Priekules vidusskolā, tāpēc jāpaspēj izmantot piedāvātās iespējas.

Tavuprāt, kādai jābūt labai avīzes komandai?

Radošai, protams. Jāmāk piesaistīt lasītājus. Laba komanda neiztiek arī bez saliedētības un spējas rast kompromisu, jo darba ir daudz un katram tajā jāiegulda kaut kas no sevis.

Un avīzei-lai tā būtu interesanta?

Tas vairāk atkarīgs no mērķauditorijas. Pimēram, es uzskatu, ka skolēnus interesē gan skolas biedru aktivitātes, gan skolas dzīves jaunumi. Der arī kāda asprātība vai interesanti fakti.

Vai mums izdodas?

Domāju, ka jā. Ir dzirdētas daudzas labvēlīgas atsauksmes gan par avīzes noformējumu, gan saturu.

Kādus preses izdevumus tu pati lasi un ko tu par to domā?

Preses izdevumus nelasu. Visu jaunāko informāciju atrodu interneta portālos. Vienīgi novada ziņas pārskatu, jo bieži vien tur atrodu informāciju, kuru esmu palaidusi garām.

Vai skolas avīze kaut kādā veidā var mainīt lietas, ar ko mēs ikdienā īsti neesam mierā?

Pielāju domu, ka var. Avīzes nosaukums „Solutions” jau vien atspoguļo avīzes komandas gatavību palīdzēt risināt problēmas.

Vai avīzes komandai jābūt kādām tradīcijām? Varbūt varam ko jaunu ieviest?

Jā, tas var palīdzēt komandai kļūt vēl saliedētākai. Avīzes komandā esmu nesen, tāpēc nevaru spriest kādas tradīcijas varētu ieviest, taču esmu pārliecināta, ka ar laiku tās pašas radīsies.

Kāda ir tava vismīļākā nodarbošanās no mācībām brīvajā laikā?

Ziemā tie ir filmu vakari, taču siltākā laikā pavadu laiku kopā ar draugiem.

Kādas rakstura īpašības tu cilvēkos vērtē visaugstāk?

Atbildības sajūtu, humora izjūtu un spēju būt godīgam.

Vai mūsdienu jaunieši (tavi draugi, skolas biedri) ir interesanti sarunu partneri?

Protams ir. Vienmēr var gan izsmieties, gan izrunāt dzīves problēmas.

Tavs vēlējums SOLUTIONS komandai?

Nepadoties un izturēt līdz galam!

/ .Zaiga Strelēviča./

Evija

Lielbritānijā

Evija, paldies, ka piekriti intervijai. Gatavojot jautājumus, pār-lasīju vēstuli, ko tu man rakstīji neilgi pirms skolas beigšanas. Citēšu 1 teikumu-BŪSU TEPAT LIEPĀJĀ, MĀCĪSOS, NOTEIKTI JŪS APCIEMOŠU.

Kas ir mainījies, kur pašreiz atrodi? Ļoti gaidu, kad atradīsi laiku apciemojumam.

- Oi, ļoti daudz! (smej) Tagad pavisam noteikti nevaru teikt, ka esmu tepat. Atrodos Anglijā, precīzāk - Mančesterā. Pēc vidussko-las beigšanas plānoju studēt mākslu, jo tas vienmēr ir bijis kaut kas tuvs manai sirdij, bet izlēmu par labu Bībeles Koledžai "BSM". Pēc šīs skolas absolvēšanas tiku uzaicināta uz Angliju kā interns, lai 12 mēnešus kalpotu draudzē un strādātu vietējās skolās un koledžā, ko arī pašlaik daru.

Tava vēstule bija tik mīļa, ka gribas vēlreiz pie tās atgriezties. Tu rakstīji, ka Priekules vidusskola paliks tev atmiņā kā mīļākā skola. Vai to jūti arī pašreiz?

- Esmu pārliecināta, ka katra skola atstāj pēdas uz mūsu personību. Nevēlētos vairs iedalīt kategorijas, kura skola ir mīļākā. Tagad, kad pašai ir izdevība būt skolēnu priekšā, saprotu, cik liela priekšrocība bija man kā mazpilsētas skolniecei. Priekules vidusskolā pavisam noteikti ir kaut kas īpašs.

Ja tev rastos iespēja apsēsties savas skolas solā un vēlreiz mācīties 12. klasē, ko tu darītu savādāk?

- NOVĒRTĒTU! Es vairāk novērtētu to laiku, kad varu vienkārši sēdēt un mācīties. Es zinu, ka tas nav tik viegli, īpaši, ja priekšmets, kuru tev nākas mācīties nešķiet saistošs, bet mēs nekad nezinām ar kādiem cilvēkiem mūsu ceļi var krustoties un kādās situācijās mēs sevi atradīsim. Nav nekā vērtīgāka par zināšanām. Noteikti priecātos vairāk par sporta studām. Kad mācījos vidusskolā centos atrast attaisnojumus, lai kaut kā tajās nepiedalītos. Tagad, kad ikdi-ena tik ātri rit uz priekšu, vēlētos, kaut man būtu vismaz dažas stun-das nedēļā, kad bez raizēm varu atrast laiku sportošanai.

Iedomājies-tev ir brīva nedēļas nogale, kurā vari iesākt visu, ko vēlies. Kā izmantosi šo laiku?

- Dotos uz kādu kafejnīcu un pavadītu laiku nesteidzīgi lasot. Nesen sapratu, ka man ļoti patīk gatavot. Noteikti pagatavotu garši-gas vakariņas savai ģimenei.

Evija, mīļš paldies par interviju. Tomēr vēl gribu palūgt-ko tu novēlētu savas bijušās skolas skolotājiem un skolēniem?

- Es novēlu saskatīt to potenciālu un izmantot tās iespējas un re-sursus, kuri mums ir doti Priekulē. Negaidīt, kad kādu brīdi pēkšņi pienāks tie labākie laiki, kurus visi gaida. Mazas lietas un mazi lēmumi ir tie, kuri rada lielas izmaiņas. Skolotājiem novēlu, lai jūsu dzīvē Dievs parāda jūsu darba augļus. Ticu, ka bieži vien ikdienas steigā ir viegli aizmirst mīlestību pret savu darbu, tāpēc ik pa laikam ir jāapstājas un jāatgādina sev pašam, cik svarīgu lomu jūs spēlējat jauno cilvēku dzīvēs. Skolēniem novēlu izvēlēties savu mērķi. Un tad visu savu spēku un enerģiju ielikt tajā, kas patiesi ir svarīgs. Liels ir gandarījums, kad jūti, ka sāk spert soļus pretī tam, ko vēlies sasniegt.

Paldies, mīļo skolotāj, par šiem interesantajiem jautājumiem. Biju priecīga par doto iespēju. Šī intervija lika man nedaudz atgriezties atmiņās par laiku vidusskolā un atgādināja, cik pateicīga esmu, ka mana vidusskola bija tieši Priekulē.

Priekšstats par tevi kā skolnieci man ir seko-jošs-pozitīva, vienmēr ar savu viedokli, apzinīga, ļoti draudzīga, laipna. Nekad neredzēju tevi dusmīgu, man šķiet, ka klasesbiedri ļoti respektē-ja tevi. Vai ir kaut kas mainījies tavā raksturā?

- Atskatoties uz maniem vidusskolas laikiem saprotu, ka nemaz nebiju tik apzinīga. Bieži vien šķita, ka daudzās lietās mācos un daru atzīmju vai skolotāju dēļ. Tagad manī ir izveidojusies šī apziņa, ka vis-lielākais ieguvējs vai zaudētājs būs tikai tu pats. Un tikai tev pašam ir šī iespēja izlemt, kurš no šiem diviem tu vēlies būt. Esmu kļuvusi arī pašprietekama. Vidusskolā ir svarīgi iederēties, izcīnīt savu mazo vi-etīņu klasē un draugu lokā. Tas nereti mudina iet pret to, kas patiesībā esi. Tad, kad nonāc pie atklāsmes, ka tu esi foršs tieši tāds, kādu Dievs tevi ir radījis, tad ir viegli pieņemt sevi un līdz ar to, arī apkārtējos.

UN TAGAD-ĀTRIE JAUTĀJUMI:

Kas ir labāks-vasara vai ziema? - Vasara.

Brīvajā laikā-tikšanās ar draugiem vai internets? - Tikšanās ar draugiem.

Tici, ka 13 ir nelaimīgs skaitlis? - Ticu, ka spēks ir ticībā. Es neticu, bet šis skaitlis pavisam noteikti var būt nelaimīgs tiem, kuri ieliek tajā savu ticību.

Teātris vai kino? - Teātris.

Mīļākais ēdiens, atrodoties ārzemēs? - Vistas karijs.

Ja kāds no Skolas avīzes komandas tev piez-vanītu un teiktu, ka atrodamies 5 minūšu gājienā no tavas dzīves vietas, Ko tu atbildētu? - Noteikti uzaicinātu uz tasi tējas ar pienu. Tā dikti angļu gaumē, haha.

PABEIDZ TEIKUMUS;

Ja es noķertu zelta zivtiņu... tad zooveikala pārdevējs noteikti nebūtu priecīgs, ka lieku savas rokas akvārijā.

Priekule ir pilsēta... kur ir manas mājas.

Dotajā brīdī vislabprātāk... satiktu savus mīļos Latvijas draugus un ģimeni.

Man pietrūkst... rupjmaize un "Kārums" sierīni.

Es vislabāk jūtos... kad visi darbi ir izdarīti laicīgi.

Sports skolas sienās

Laikā, kad apkārt klejo vīrusi, kad ar lielu nepacietību gaidu ziemas iestāšanos, lai varētu īstenot sapni par kopīgu skolēni-vecāki-skolotāja braucienu ar slēpēm, kas laikam jau ir kļuvis par jauku 7. klases tradīciju, uz sarunu par sportu (un ne tikai) esmu aicinājusi 2 simpātiskus, sportiskus, smaidīgus jauniešus - Emīlu Rubezi un Agri Vasari. Zēni uz interviju ierodas labā noskaņojumā un runā, ceru, ka patiesi, vismaz tādi viņi man šķiet. Uz jautājumu, kā viņi varētu pārliecināt mani, ja es ar sportu būtu uz JŪS (kas gan nav taisnība) sākt pievērsties šai nodarbei, abi divi bez vilcināšanās, viens otru pārtraucot, atbild: tas ir veselīgs dzīvesveids, kas noteikti aizrauj, galu galā - saturīga brīvā laika pavadīšana. Un te nu es viņiem absolūti piekrišu. Pārejām pie futbola-sporta veida, ar kuru abi zēni ļoti nopietni nodarbojas un runā ar tādu aizrautību, ka man paliek nedaudz kauns, ka par šo sporta veidu zinu mazāk nekā par hokeju, basketbolu. (bet to es neatklāju, protams). Kas ir tas, kas rosina nodarboties ar futbolu? Intelekt, tā ir kolosāla komandas spēle, tās ir emocijas-labas, ja uzvaram, rūgtums pēc zaudējuma. Kā jūs reaģējat, ja zaudējat spēli? Ja ir skaists zaudējums, tad viss kartībā, pārņemam kļūdas, emocijas noplok. Kas ir skaists zaudējums??? Tad, kad pretī stājas stipra komanda, mēs izmantojam katru izdevību, bet nepaveicam. (Agris). Emīls atceras Liepājas čempionātu, kur tiesnesis (lai viņš piedod) pabojāja spēli, nācas zaudēt, lai gan atmosfēra bija neaprakstāma - Liepājas fani bija par mums (komanda spēlēja 1 liepānieks, vaiņodnieks, priekulnieki, daži novadnieki). Uz jautājumu, vai skolā arī kādreiz uzspēlēja futbolu, Agris atbild, ka nē. Agrak, kad zēni mācījušies 7.-8. klasē, tad nu gan bija cīņas, varējuši pat vidusskolas zēnus vinnēt. Un zaudēt? Vai mēs arī esam zaudējuši (Emīls ar smaidu un lepnumu. Laikam jau nav piedzīvots)? Kas notiek pēc spēles gērbtuvēs? Tiek pārņemta spēles gaita, analizētas kļūdas. Un attiecības ar pretiniekiem? Zēni bez vilcināšanās atbild, ka tās vienmēr ir draudzīgas. Kāpēc TIEŠI futbols? Emīls: tāpēc, ka vislabāk sanāk. Kā jūs sākat ar to nodarboties? Emīls atbild, ka treneris nebija, paši skraidīja, pa pagalmu bumbu dzenādami. Spēlēja brālēni, tas deva iedvesmu. Agris atzīst, ka skatījies, kā pieaugušie spēlēja, un patika redzēt, tā gribējās skriet līdzī... Un kā ar fanēm? Abi zēni saskatās, pasmaida, un atbild - ar fanēm viss kartībā. Ok, bet ko viņas ierauga, atnākot uz spēli? Cīņu par uzvaru, ko mēs arī cenšamies pierādīt. Vai ir bijuši kādi kuriozi? Agris atceras, ka bija viena asa spēle, kurā kāds no pretiniekiem pagrūda Emīlu, nu tad tik sāks!!! Agris metās aizstāvēt (DRAUGS, KOMANDA BIEDRS-SUPER!), pārējie arī nepalika malā. Tā arī reizēm gadās!

Man šķiet, ka Emīlam ir mainījies raksturs uz pozitīvo pusi. Izsaku savas aizdomas, ka tas varētu būt futbola iespaidā. Futbola? - tā Emīls. Bišķi varbūt, jā, tur es izlādējos. Vecums nāk... (es sajutos it kā būtu piedzīvojusi ne tikai 1. pasaules kara gadus laika izteiksmē, bet daudz senākas ēras). Agris ir mierīgs, tāds ir mans viedoklis. Viņš gan oponē, sakot - viss atkarīgs no spēles. Agris ir gan uzbrucējs, gan aizsargs, Emīls - sargā vārtus. Zēni piedalījušies Kurzemes kausā, Kuršu līgā, Liepājas atklātajā čempionātā, Lejaskurzemes čempionātā. Lūdzu zēnus nosaukt savas labās īpašības. Emīls - uzticīgs, godīgs. Agris - neatlaidīgs, interesē darīt to, kas patīk. Pajautāju ko tādu, kas varētu būt interesanti meitenēm - vai jūs draudzņēm (piedodiet, ja jums jau ir) vajadzētu arī nodarboties ar sportu? Emīls - viņai būtu jāzina, ar ko es nodarbojos un būtu labi, ja brauktu uz spēlēm un izrādītu interesi. Agris piekriš, un abi zēni atbild gandrīz kori-pašai nav obligāti jānodarbojas ar sportu tik nopietni, bet jābūt veselīga dzīvesveida piekritējam - var paskriet, ēst dārzeņus-enerģijai, gulēt 8 stundas un neēst pēc plkst. 18.00. Vai skolā ir daudz sportisku meiteņu? Nē, daudz gan neesot. Tā kā tuvojās 12. klases angļu valodas eksāmens, pajautāju abiem sportistiem - ko jūs saviem vecākajiem skolas biedriem gribat novēlēt? Emīls - lai izdodas pierādīt, ka var. Agris - lai nestreso. Būtu jau labi, ja tas tā piepildītos. Paldies jums, Emīl, Agri, par jauko sarunu. P.S. Mēs ikdienas steigā reizēm pat nepamanām, vienkārši paejam garām cilvēkiem, ar kuriem būtībā ir tik interesanti parunāt, uzzināt domas un paņemt kaut ko sev. Es, atklāti sakot, guvu tik pozitīvas emocijas un arī dažas lietas, par kurām padomāt. Un vēl - man liekas, ka sportisti ir FORŠI cilvēki.

/ Zaiga Strelēviča./

Sports Pagalmā

Zemgus Girgensons turpina rādīt izcilu sniegumu NHL, gan visu zvaigžņu spēlē, gan regulārajā sezonā. Lai gan 'Sabres' turpina neveiksmju sēriju Zemgus 18. Janvārī guva 2 vārtus un saņēma mača labākā spēlētāja titulu, kas gan nepalīdzēja 'Sabres' komandai pieveikt Filadelfijas 'Flyers' komandu. Visu zvaigžņu spēlē Girgenons palīdzēja Nika folinjo komandai uzvarēt meistariības konkursos. Kopumā girmsons sezonā izcēlies ar 13 vārtiem un 9 piespēlēm.

Mūsu bobslejisti turpina priecēt ar izcilie rezultātiem pasaules kausa izcīņas posmos. Divniekos Sanktmoricas trasē abas ekipāžas pārsteidza izcīnot dubult uzvaru, Oskara Melbārža ekipāža divniekos izvirzījās pasaules kausa izcīņas pirmajā vietā, bet ar to vis vēl nebeidzās, dienu vēlāk Oskars Melbārdis pārliecinoši uzvarēja arī četrniekos, nostprinoties pasaules kausa līderpozīcijās.

/ Markuss Dzintars./

Andris Šilinis

Andri, kā Priekules vidusskolas skolēns tu biji nopietns, atraktīvs, apzinīgs, draudzīgs. Vai piekriti?

Piekrītu gandrīz visam, tikai ar to nopietnību bija kā bija. Kā piemēru varu minēt bioloģijas stundas, kur es nekādīgi nevarēju sevi piespiest pierakstīt klādē to, ko skolotāja diktēja, lai gan man to lūdza vairākas reizes. Protams, kad nāca kontroldarbi, tad nācās kaut ko tomēr pierakstīt, lai ir no kā mācīties pēc tam. Tā arī man radās klades, kur datumi starp pierakstiem mēdza atšķirties ar vairāku nedēļu nobīdi. Kopumā pareizāk būtu, ja 'nopietns' aizstātu ar 'haotisks', bet par pārējo – jā, es vienmēr centos būt optimistisks un būt draugos ar visiem.

Kādu tu gribētu redzēt Priekules vidusskolu pēc apmēram 5 gadiem?

Vispirms jau es joprojām gribu redzēt vidusskolu t.i. atvērtu un pilnu ar cilvēkiem, kas katru dienu apgūst ko jaunu. Gribas joprojām turpināt dzirdēt par panākumiem olimpiādēs, konkursos, lai joprojām tiek slavētas SMU idejas. Bet pāri visam – lai pēc absolvēšanas joprojām tiktu radīta tā sajūta, ka vienmēr esi gaidīts ciemos.

Straujiem soļiem tuvojas marts-eksāmens. Vai tu vari dot dažus vērtīgus padomus topošajiem absolventiem?

Priekš vārdu krājuma un tam, lai spētu pierast pie teksta angļu valodā, ļoti noder palasīt kādu grāmatu. Uzreiz – tai nav jābūt metru biezai vai par kaut ko pārda-biski sarežģītu. Ir neiespējami kaut ko iemācīties no teksta, kuru ieraugot ir nulle emociju, tāpēc iesaku pameklēt grāmatas par sev mīļām un tuvām tēmām.

Vai pēc 9. klases jau zināji, ko studēsi, kad beigsi vidusskolu?

Galīgi nē. Pa visiem trīs vidusskolas gadiem es biju apsvēris ļoti daudzus, dažādus variantus – ekonomists, tulks, kaut ko saistītu ar reklamēšanu, multimediju, ārsts (es vēl mēdzu tolaik jokot (drīzāk jau baidīt) cilvēkus, ka ar savām trīcošajām rokām būšu ķirurgs). Noteikti vēl kādu tā brīža ideju būšu piemirsis pieminēt, bet tāda bija mana situācija pēc 9. klases. Kaut kādas nopietnas aprises parādījās tikai uz 12. klases 1. semestra beigām, tas arī, manuprāt, ir pēdējais laiks, kad vajadzētu, vismaz stabilas idejas līmenī, būt skaidrībai.

Pastāsti, ko pašlaik studē, vai tavas cerības, ko saistīji ar studijām, ir attaisnojušās?

Studēju Ventspils Augstskolā bakalaura studiju programmā "Datorzinātnes". Pats sākums bija diezgan pagrūts, jo priekšmeti palika simts reizes grūtāki, nomainījās cilvēki, ar kuriem ikdienā jāsaskarās. Bet man interesēja tas, ko man mācīja, rezultātā nācās piespiest daudz nopietnāk mācīties, kas, godīgi sakot, arī izdevies – ar katru semestri atzīmes aug. Līdz šim tas, ko vēlējies sagaidīt no augstskolas, ir sagaidīts un sūdzību nav pilnīgi nekādu. Tagad esmu tieši pusē – palikuši vēl 3 semestri. Pēc tiem jau es varēšu vēl kārtīgāk izstāstīt kā man ir gājies.

Ja es lūgtu tevi salīdzināt(kopumā) savus jaukos klases biedrus ar tagadējiem grupas biedriem, vai ir daudz līdzību?

Lieta tāda, ka, manuprāt, manējos ar tagadējiem kursa biedriem nevar salīdzināt. Kopā ar augstskolas kursa biedriem esmu tikai vairāk kā pusotru gadu un tikai tagad esmu sācis visus kārtīgāk iepazīt – forši un atvērti cilvēki, lekcijās vieglāk nosēdēt, jo sēžot starp viņiem nav tāda sajūta, ka sēdi starp kaut kādiem pelēkiem siluētiem, tu jūties kā daļa no veselā. Tomēr klases biedri – tā ir savējo grupa un to pārspēt neizdosies. Tās neskaitāmās reizes, kad līdz asarām acīs esmu smējies par jokiem un tamlīdzīgām lietām, vienmēr katrs spēja kaut ko izdarīt, par ko varētu pasmaidīt. Šeit valdīja neatkarotājuma enerģija, kas tika realizēta visos 100 procentos. Pēc tik daudz lieliski pavadītiem gadiem ar šiem cilvēkiem, ir lepnums, ka es biju daļa no šīs sabiedrības.

Kā paiet tavs laiks ārpus nodarbībām?

Dziedot. To man patika darīt jau sen un joprojām šo tradīciju saglabāju. Esmu kamerkora "Ventspils" dalībnieks. Katrā mēģinājumā ir iespējams dziedot ielikt emocijas, kas diendienā sakrājušās. Man joprojām ir tas nikis, ka es pats nekontrolēju, kur un kad es dziedu (ar vienu kursabiedru ir gadījies lekciju laikā klusi dungot kādas dziesmas). Diemžēl esmu diezgan slinks uz sportošanu kļuvis un viss, kas bijis iesākts, ir pamests novārtā, kas nākotnē ir jālabo.

PABEIDZ TEIKUMUS.

Kad pabeigšu augstskolu... man būs izlaidums.

Ja varētu ielūkoties nākotnē, mēs lasītu-ANDRIS ŠILINIS... pirmais cilvēks uz Marsa.

Grāmatu lasīšana..... ir labāka nekā grāmatu nelasīšana.

Brīvajā laikā vislabāk.... pagulēt.

Labākais draugs.... vienmēr iedos norakstīt.

Nekad..... es nekļūšu par veģetārieti.

SOLUTIONS komandai novēlu..... nepadoties, sastopot grūtības. Ja ceļā uz mērķi ir šķēršļi, tas nozīmē, ka tiek liets pareizais ceļš.

Atgriezīsimies nesenā pagātnē. Ja tu tagad būtu Priekules vidusskolas 12. klases skolēns, vai kas mainītos tavā attieksmē pret mācībām, saskarsmē ar klasesbiedriem, skolotājiem?

Es domāju, ka nekas, jo kaut ko speciāli mainīt sevī nebūtu man pa prātam. Vidusskola tieši bija tas laiks, kad es visbrīvāk arī darbojos. Gala rezultāts varēja būt labāks, bet varēja arī būt sliktāks, tāpēc es esmu apmierināts ar to kā viss notikās tad. Ja es vēlreiz atgrieztos 12. klasē, es būtu pilnīgi tāds pats cilvēks kāds biju pirms diviem gadiem.

/ Zaiga Strelēviča /

Gliemežim ir aptuveni 25 000 zobu.

Austrālijā ir vairāk trušu nekā Ķīnā cilvēku.

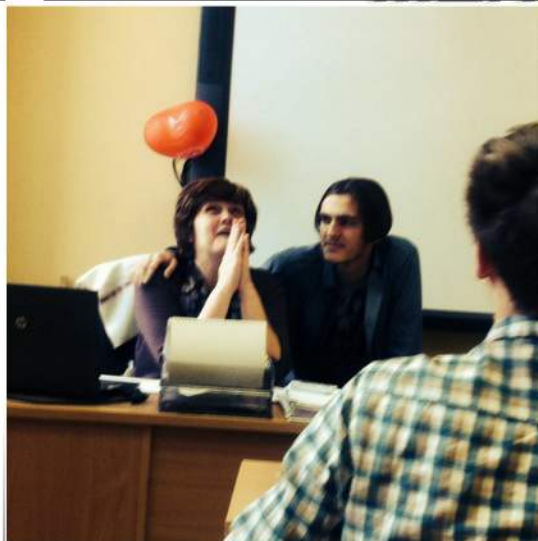
Standarta 500 lpp. biezu grāmatu nevar saspiest pat tad, ja tai virsū būtu uzlikti 15 vagoni, kas pielādēti ar ogļēm.

Šķiltavas tika izgudrotas vēl pirms sērkoņiem.

Miegā mēs sadedzinām vairāk kalorijas nekā skatoties Tv-tāpēc marš gulēt!

Mikimausa radītājs Volts Disnejs pats baidījās no pelēm.

Ik dienu ASV iedzīvotāji apēd 18 hektārus picas.

Konkurss -
"Mēneša komentārs"

Viesojoties pie 12.klases bija iespēja vērot ļoti interesantu skatu. Kas tavuprāt ir atgadījies šajā situācijā?

Atbildes vari rakstīt twitterī, pieminot @SolutionsPVA, pievienojot #Mēnešmentārs, vai sūtīt uz avīzes e-pastu - solutionspva@gmail.com Iesūtiet savas smieklīgās vai interesantas bildes, kuras vēlētos redzēt

FOTOSTŪRĪŠA LABĀKĀS BILDES.

JOKI

Ja naktī kāds jums blakus skaļi krāc, rūpīgi pagrieziet viņa galvu līdz izdzirdat klikšķi.

Šorīt man uzbruka! Gulta palika padeni, sega uzleca virsū un spilvens turēja galvu! Man nebija izredžu piecelties...

Labākais komentārs par pagājušā mēneša bildi.

Kā mēs izskatītos uz 2016. gada Priekules novada kalendāra vāka?

/Cilvēks X./

Irina T. Mēs savu laiku plānojam lietderīgi !

/Džonsijs./

UZMANĪBU!!!

2015.gada 13.februārī pie skolas pazaudēts uzskodu cīsiņš. Nedaudz apkošļāts un tumši sarkanā krāsā.

Atlīdzība garantēta!!!
Sazināties ar mani variet zvanot uz 112. Prasiet pēc Dačuka.

Ja ir kāds komentārs, jautājums vai idejas avīzes uzlabošanai, tad iesūtiet tās skolas avīzes e-pastā solutionspva@gmail.com vai tweetojiet uz @SolutionsPVA